

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z wniosku P. Sp. z o.o. z siedzibą w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi we W.
z udziałem zainteresowanych: J. D., K. K.
o wydanie zaświadczenia w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 stycznia 2019 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 lipca 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 lipca 2017 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] po ponownym rozpoznaniu sprawy zmienił wyrok Sądu Okręgowego we W. z 3 listopada 2014 r., VIII U [...] i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. (organ rentowy) z 28 czerwca 2013 r. w ten sposób, że nakazał organowi rentowemu wydanie zaświadczenia, potwierdzającego, że K. K. (zainteresowana) podlegała polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych w czasie wykonywania pracy na ternie Francji za okres od 1 lipca 2012 r. do 31 sierpnia 2012 r., a także zmienił wyżej wymieniony wyrok Sądu Okręgowego oraz decyzję organu rentowego z 27 czerwca 2013 r. w ten sposób, że nakazał organowi rentowemu wydanie zaświadczenia, potwierdzającego, że J. D. podlegał polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych w czasie wykonywania pracy na terenie Niemiec za okres od 9 września 2012 r. do 30 września 2012 r. oraz

rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł organ rentowy, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, przejawiającej się w ocenie organy rentowego w błędnym zastosowaniu przez Sąd Apelacyjny przepisów prawa materialnego i prawa procesowego, co doprowadziło do wydania nieprawidłowego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Niniejsza sprawa była już raz przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. Rozpoznając sprawę ponownie, Sąd Apelacyjny zastosował się do poglądów prawnych wyrażonych w wyroku z 19 kwietnia 2017 r., II UK 215/16 (niepublikowany) i wydał rozstrzygnięcie zgodne z aktualną linią orzecniczą prezentowaną w podobnych sprawach. Dlatego brak było podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej, ponieważ nie jest ona oczywiście zasadna (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.